מתני׳ כל הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דם ליסוד מן כשר מן הדם בכלי לחוד שזרק שמי מתעטו שלריך לשפכו ליסוד ולא"ם שלא נתכוין שפיכה שיריים שלא בחטאת: ושנשפך כדם ונו' · בחטאת הטוף כתיב, והכשר ימלה' הוא ליה למכתב: ומפ' אלמוד לומר כדם כו' אלא על פיהגין מתן מרצה · היינו חטאת שטעונה לרצה מחטת על לרצה קרבנות ובחטאת כתיבי שיריים לשפיכה: לימד על כל הדמים · שבשאר כהן כלוס לחוד עיקר זריקתן שיפך הכשר ליסוד: מנין לניתנין בזריקה · כל הדמים מ"ם שבאחד כהן זריקה כגון עולה ושלמים ותפס דכתיב בהו "וזרקו" וכתיב דכתיב ביה "את דמ תזרוק (במדבר יח) וכל "זריקה־מרמוז משמע שזורק מן הכלי למזבח למרמוז: שפיכה · עומד אצל היסוד ושופך: ודם ונסיך יפוך · כל זבחים במשמע:

[פסחים קכח.] גבי בכורה הפסח פטר את של זבח שלו זבח זה פטר את הפסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר [א] לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו אלא להכי הוא דאתא מיבעי ליה לכדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך שנאמר אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו' למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מנין? תלמוד לומר "זבח ישפך" שכר לה כר' יוסי הגלילי דתניא רבי יוסי הגלילי אומר דמלא נאמר אלא דמם חלבו לא נאמר אלא חלבם לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח ורבי ישמעאל האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי? תני אליבא דרבי ישמעאל בשלמא לרבי ישמעאל דמקים ליה [ה]כולה בבכור היינו דכתיב "ובשרם יהיה לך" אלא לרביותי דמקיש מעשר לבכור ופסח בעלים אכלי ליה מאי ובשרם יהיה לך? אחד תם ואחד בעל מום לימד

מתן · שכל הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דם ליסוד מן כשר מן הדם בכלי לחוד שזרק שמי מתעטו שלריך לשפכו ליסוד ולא"ם שלא נתכוין שפיכה שיריים שלא בחטאת: ושנשפך כדם ונו' · בחטאת הטוף כתיב, והכשר ימלה' הוא ליה למכתב: ומפ' אלמוד לומר כדם כו' אלא על פיהגין מתן מרצה · היינו חטאת שטעונה לרצה מחטת על לרצה קרבנות ובחטאת כתיבי שיריים לשפיכה: לימד על כל הדמים · שבשאר כהן כלוס לחוד עיקר זריקתן שיפך הכשר ליסוד: מנין לניתנין בזריקה · כל הדמים מ"ם שבאחד כהן זריקה כגון עולה ושלמים ותפס דכתיב בהו "וזרקו" וכתיב דכתיב ביה "את דמ תזרוק (במדבר יח) וכל "זריקה־מרמוז משמע שזורק מן הכלי למזבח למרמוז: שפיכה · עומד אצל היסוד ושופך: ודם ונסיך יפוך · כל זבחים במשמע:

[פסחים קכח.] גבי בכורה הפסח פטר את של זבח שלו זבח זה פטר את הפסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר [א] לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו אלא להכי הוא דאתא מיבעי ליה לכדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך שנאמר אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו' למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מנין? תלמוד לומר "זבח ישפך" שכר לה כר' יוסי הגלילי דתניא רבי יוסי הגלילי אומר דמלא נאמר אלא דמם חלבו לא נאמר אלא חלבם לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח ורבי ישמעאל האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי? תני אליבא דרבי ישמעאל בשלמא לרבי ישמעאל דמקים ליה [ה]כולה בבכור היינו דכתיב "ובשרם יהיה לך" אלא לרביותי דמקיש מעשר לבכור ופסח בעלים אכלי ליה מאי ובשרם יהיה לך? אחד תם ואחד בעל מום לימד

מתן דם ליסוד מ"ל ודם זבחך ישפך · תנ"ע דלא כתיב יסוד המזבח: תדרי תנאי ולתיבא דרבי ישמעאל · דתנן הילוך ליה לפסח בשפיכה ליה ליה פסח פוטר את הזבח ולא פליג ר' ישמעאל אדרבי עקיבא מ"ו דכתן דפסח בשפיכה מיבעי קרא מ"ו ליה לן למילף מיניה כן ניתנין בזריקה כשרין בשפיכה ומתן דמיה ליה פלוגתא ליה ליה פסח בשפיכה אלא בזריקה כשלמים ומיהו פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך מין זבח שהוא פוטר את הזבח אף כל שהוא טפל לו הלכך מין זבח שהוא פוטר את הזבח ובפסחים ירושלמי הא' טעמא" אמר כה: בשלמא רבי ישמעאל · דמפיק מתן פסח מדם וזבחך ישפך והאי לשון לדמם ומלבם סלקיה בכבור מוקי לה יש(ו)עכשו(ו)וכשב ועז הוה דמקבל לשון רבים דכתיב "(ו)קח(ו)" גמי (קח)לשון רבים לבשרם יהיה לך דסמיך ליה (ו)קח(ו) וכתיב עז: פנח נרבי יוסי הגלילי · דהיה ליה (ו)כבור לשון יחיד וקרא דמקבל לשון רבים מסוס מעשר ופסח בקבל להו(ו)מעשר ופסח פשיטה לן שהיה מתנה לכהן הלה בעלים לכלי ליה: מאי "ובשרם" דקא"ל לחמנא לכהנים: (ו)משני לחד פס ולחד בעל מום · כלומר לעולם לשון רבים דנקט קרא קמא לגלי לחדי כה)(ו)בכורות(ו)דקא(ו), דכולן כלשון חד בכור מפיק להו ודמם כב) וחלבם, לבדות מעשר ופסח ולשון רבים "ובשרם" לבכור קאי ולא לחלבם מיבי בכור דקרא דחימת דחלבם ודמם נמי עליהו קאי

שיטה מקובצת

ג) מתן · עיין תוס' ר"ה [תן יסוד למובח של עולה] (לקמן ס"ג): ד) ת"ל בדם אלא והשאר יזובדם ג] שאר דמים מנין ת"ל בדם לימד (והשאר ל"ש): ה) בשפיכה שיצא ת"ל כו' ישפך עיין [תוס'] סנהדרין (לף ד ע"ב) [ר"ה כל] : ס) שפיכה מתן : ו) ורבי ישמעאל האי קרא כו' פי' דריש הקונטרס ר"י דריש מיניה לניתנין בזריקה שניתנין בשפיכה כדאיתא בברייתא דלעיל דע"כ כר"י אתיא דאל"כ אמאן תרמיה דע"כ כר"ע כו' ולא נהירא משום דלא אתיא כר"ע ניסא דאתיא כר"י דלמא לא אתיא לא כמר ולא כמר אלא תנא אחרינא ונוח לכך נראה דהכי פריך כיון דדריש פסח בשפיכה מדם וזבחך ישפך ושמעינן ליה לר"י דאשר בירך על של פסח פטר את זבח וא"כ סבר דניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה יצא דאם לא יצא היכא פטר את חזבה והלא פסח בשפיכה וזבח בזריקה אלא ודאי ס"ל דריש מדם בשפיכה וזבח בזריקה ז] שכתוב: ס) לאכול את הפסח : י) מה"ד ואם בירך על הזובח : יא) כראשרינן לעיל מנין לניתנין בזריקה שניתנן בשפיכה שיצא הלכך שלמים מי שכתוב בו וזריקה כגון פתן דם וזבח שהוא שכתוב בו וזריקה בכגון פתן דם שפיכה : יב) ניתנין בזריקה : יג) היכי דריש ליה להכי ולהכי כו' סבר ליה כר"ע כו' אבל בפסח · ס"א פליג עליה דה"ר דשפיכה לר"ע בפסח נפקא ליה מדם זבחיך ישפך וחנא דבריית' מפיק ליה מדם זבחיך לכל הניתנין כו' : יד) דניתנין על מזבח התיצון שכתוב בהו ותקרוש ליה : טו) וקרדש ליה: טז) פשטא אסברי בה : יז) לה ואשור וכשב ועז כו' רבים הייט דקאי נמי לשון רבים : כ) ליה דכתיב לשון : כא) אפיני בכורות דקרא קאי : כב) מתיבות ונוראות לי עד סוף הדבור מוקף בחצי עיגול וחתיכות.

הגהות צ"ק [א] ר"ת ומ"ש מלי סבר לה כשלוק לחי כר"ע הכי ומי ל"ק כזריקה דחי כר"ע ומי : [ב] ל"ג ניכר ומחוק נוסל לחתוך בשופני חטאת דנחלבב · מוגה חיים : [ג] ומ"ש מלי קרא משוף ליה כר' מני למימר :

הגהות הב"ח (א) גם, אלא לרבי יוסי הגלילי דמוקי : (ב) רש"י ד"ה סבר וכו' מלת דמם :

ה א מיי' פ"ב מהלכות פסוה"ק הלכה ב : ו ב מיי' פ"ב מהלכות מעה"ק הלכה ח : ז ג מיי' שם הלכה ט :

[ופ"ש תוספות מהדורין ד' ל"ח ב"ל]

נוסחא
צריך = אחרוש
טעכ = אקרוב (ואומר אונ"ל ליסוד ואוסף)
אח' תנ"ש אמי טעיה דעתיו הניזוקין קטיכה והנטבעים בצריקה

נוסחא
אח' ר' ישמעאל וריש הגלילי אמרו האיזוי לאחין ראוי שיהיו בהאי קרא אנפה על אחיו בהאי וקרקן נפש

נוסחא
ר' יהושע בן קרחה אומר כל הקרבנות היו טעונין ב' דמים ואלו הן חטאת אשם בהמת

* תוספות ד"ה ובשרם יהיה וכו' ואומר ר' יהושע בן קרחה אומר כל הקרבנות היו טעונין ב' דמים ואלו הן חטאת אשם בהמת

שיטה מקובצת

כל] ובהיס ידעט פסלילא: כם] ליה דניתנר האמת: כט] מיניה דבפסחנא אוחי : ל] יהא כשר ברייבור : לא] עקיבא בהא דכיון : לב] פיניה דניתנין : ל] פעמא אמרי בה כך פירש בקונטרס משום דמאן דאית ליה הפסח פוטר של זבח ליה ליה פסח ומאן דאית ליה פסח בשפיכה ליה ליה שניתנים בזריקה שניתנים בשפיכה יצא ויש : לג] בשפיכה פ"א וניתנים בזריקה שנתנם בשפיכה יצא ועוד דוחק לפ"ה דפי' דתנא דברייתא דלעיל ס"ל כר"ע כו' : לד] מסתניא ס"א דמסתניא דשמעתין וכו' לנמרי כר"ע משמע דסבירא ליה דפסח בשפיכה הלא ס"ד פסח כו' : לה] עי' בהשמוטת בשוף המסכת: לו] מאי סבר הא דפריך דאי סבר כרבי יוסה תיבת ועוד כו' עד תיבות אוחי כיוצר פ"א אינו : לח] ע"כ הגה: ט] נינהו אם לא נאמר דאתי למעוטי דאצבע לכך נראה דודאי מאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר בניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה יצא תפסח בשפיכה לאו מדם וזבחך מפיק ליה אלא מקדיש הם מפיק ליה כדדריש בספרי ר' ישיאה אומר קדוש הם למה נאמר להביא את המעשר ואת הפסח שמעינן שפיכה אחת ושני בנה בתי אחת שלא שמענו לתן בכל התורה כולה : ס"א אם לא נאמר דאתאי למעוטי חטאת דבאצבע תניא דרבי ישמעאל דפסחים כו' עד וזבחך . הגה : ואיכא מאן דדריש מקדוש הם דאמרינן בספרי ר' יאשיה כו' עד כל התורה כולה ר"י אומר כו' עד בהוויא קדושי עכ"ה וכי פריך הכא האי מבעיא ליה כו' : ז) פתיבת ועוד קשה עד תיבת ור' יצחק אומר ד"ש : ח) להביא את המעשר ואת הפסח הקבר : ט) פשיטה קאמר דומיא : י) בכור דחני בזריקה : מ) פרישה א"ע בכור נמי בשפיכה וזריקה האמורה בבכור לפעוטי שלא יהא כחטאת דבאצבע וחכי נמי איתא בתוספתא דובחים דבכור נמי בשפיכה ואין נראה זה השיורוש ודוחק נדול הוא מדרשא שלא הביאו התלמוד ומתיבת וכי עד תיבת ונראה נמחק [והגה שהגיה פרש"ך ל"ש][מכ] פותך וכו' והה:

קרבנות

ואומר ר' יהושע בן קרחה אומר כל הקרבנות היו טעונין ב' דמים ואלו הן חטאת אשם בהמת

מתני׳ כל הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דם ליסוד מן כשר מן הדם בכלי לחוד שזרק שמי מתעטו שלריך לשפכו ליסוד ולא"ם שלא נתכוין שפיכה שיריים שלא בחטאת: ושנשפך כדם ונו' · בחטאת הטוף כתיב, והכשר ימלה' הוא ליה למכתב: ומפ' אלמוד לומר כדם כו' אלא על פיהגין מתן מרצה · היינו חטאת שטעונה לרצה מחטת על לרצה קרבנות ובחטאת כתיבי שיריים לשפיכה: לימד על כל הדמים · שבשאר כהן כלוס לחוד עיקר זריקתן שיפך הכשר ליסוד: מנין לניתנין בזריקה · כל הדמים מ"ם שבאחד כהן זריקה כגון עולה ושלמים ותפס דכתיב בהו "וזרקו" וכתיב דכתיב ביה "את דמ תזרוק (במדבר יח) וכל "זריקה־מרמוז משמע שזורק מן הכלי למזבח למרמוז: שפיכה · עומד אצל היסוד ושופך: ודם ונסיך יפוך · כל זבחים במשמע:

[פסחים קכח.] גבי בכורה הפסח פטר את של זבח שלו זבח זה פטר את הפסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר [א] לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו אלא להכי הוא דאתא מיבעי ליה לכדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך שנאמר אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו' למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מנין? תלמוד לומר "זבח ישפך" שכר לה כר' יוסי הגלילי דתניא רבי יוסי הגלילי אומר דמלא נאמר אלא דמם חלבו לא נאמר אלא חלבם לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח ורבי ישמעאל האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי? תני אליבא דרבי ישמעאל בשלמא לרבי ישמעאל דמקים ליה [ה]כולה בבכור היינו דכתיב "ובשרם יהיה לך" אלא לרביותי דמקיש מעשר לבכור ופסח בעלים אכלי ליה מאי ובשרם יהיה לך? אחד תם ואחד בעל מום לימד

ואיכא מאן דדריש מקדוש הם דאמרינן בספרי ר' יאשיה כו' עד כל התורה כולה ר"י אומר כו' עד בהוויא קדושי עכ"ה וכי פריך הכא האי מבעיא ליה כו' : ז) פתיבת ועוד קשה עד תיבת ור' יצחק אומר ד"ש : ח) להביא את המעשר ואת הפסח הקבר : ט) פשיטה קאמר דומיא : י) בכור דחני בזריקה : מ) פרישה א"ע בכור נמי בשפיכה וזריקה האמורה בבכור לפעוטי שלא יהא כחטאת דבאצבע וחכי נמי איתא בתוספתא דובחים דבכור נמי בשפיכה ואין נראה זה השיורוש ודוחק נדול הוא מדרשא שלא הביאו התלמוד ומתיבת וכי עד תיבת ונראה נמחק [והגה שהגיה פרש"ך ל"ש][מכ] פותך וכו' והה:

קרבנות